

Sygn. akt II K 1204/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 04 marca 2019 r.

Sąd Rejonowy w Legionowie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Tomasz Kosiński

Protokolant: Bożena Oblńska

w obecności oskarżyciela Prokuratora Anny Krysińskiej

po rozpoznaniu dnia 07 września 2018 r. , 09 stycznia 2019 r. i 04 marca 2019 r. na rozprawie w L. sprawy :

K. K. , syna J. i G. z d. G. , ur. (...) w P.

oskarżonego o to, że :

W dniu 07 października 2017 roku w miejscowości M. R. , woj. (...) prowadził w ruchu lądowym pojazd mechaniczny marki M. (...) o nr rej. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości i posiadać 1,67 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu przy czym czynu tego dopuścił się będąc uprzednio skazany prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Z. sygn. akt II K 607/13 za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości

tj. o przestępstwo z art. 178a § 1 i 4 k.k.

1. Oskarżonego K. K. w ramach zarzucanego mu czynu uznaje za winnego tego że w dniu 07 października 2017 roku w miejscowości M. R. i L. , woj. (...) , na ul. (...) i ul. (...) prowadził w ruchu lądowym pojazd mechaniczny marki M. (...) o nr rej. (...) będąc w stanie nietrzeźwości i posiadając I badanie 1,67 mg/l , II badanie 1,70 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu , przy czym czynu tego dopuścił się będąc uprzednio skazanym prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Z. z dnia 30 lipca 2013 r. sygn. akt II K 607/13 za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości to jest popełnienia czynu z art. 178a § 1 i 4 k.k. i za to na podstawie art. 178a § 1 i 4 k.k. skazuje , zaś na podstawie art. 178a § 4 k.k. wymierza mu karę 1 (jednego) roku i 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności ;
2. Na podstawie art. 42 § 3 k.k. orzeka wobec oskarżonego K. K. dożywotnio zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych;
3. Na podstawie art. 43a § 2 k.k. zasądza od oskarżonego K. K. na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w kwocie (...) (dziesięć tysięcy) złotych;
4. Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwalnia oskarżonego K. K. w całości od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych.

Sygn. akt II K 1204/17

UZASADNIENIE

Na podstawie całokształtu okoliczności ujawnionych w toku rozprawy głównej Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 07 października 2017 r. D. C. (1) pił piwo pod sklepem w miejscowości P. , gdy podjechał swoim samochodem marki M. (...) o nr rej. (...) oskarżony K. K. , który zaproponował mu by razem z nim pojechał do L. . D. C. (1) wsiadł do

tego samochodu marki M. (...) o nr rej. (...) z przodu na miejsce pasażera i pojechali tym samochodem kierowanym przez oskarżonego K. K. drogą w stronę S. w kierunku L. , nigdzie się na zatrzymując . W miejscowości M. R. na ul. (...) około godz. 13.30 oskarżony K. K. nie dostosował prędkości do panujących warunków drogowych i uderzył w tył jadącego przed nim samochodu marki M. nr rej. (...) powodując jego uszkodzenie . Po spowodowaniu tej kolizji drogowej oskarżony K. K. cofnął kierowany przez siebie samochód marki M. (...) o nr rej. (...) , wyminął samochód marki M. nr rej. (...) i odjechał w stronę L. gdzie skręcił w ul. (...) . Następnie oskarżony K. K. zatrzymał kierowany przez siebie samochód marki M. (...) o nr rej. (...) przed skrzyżowaniem ul. (...) z ul. (...) . Po chwili do miejsca gdzie zatrzymał się kierowany przez oskarżonego K. K. samochód marki M. (...) o nr rej. (...) podjechał oznakowany radiowóz policyjny w którym znajdowali się funkcjonariusze Policji z KPP w L. st. post. A. B. (1) i st. sierż. M. K. . W momencie gdy podjechał ten radiowóz oskarżony K. K. siedział na miejscu kierowcy , a D. C. (1) z przodu na miejscu pasażera w samochodzie marki M. (...) o nr rej. (...) . W trakcie tej kontroli drogowej ustalono , że zarówno od oskarżonego K. K. jak i od D. C. (2) wyczuwalna była woń alkoholu. D. C. (1) oświadczył przeprowadzającym kontrolę policjantom iż samochodem tym kierował oskarżony K. K. i to on spowodował kolizję drogową w miejscowości M..

Oskarżony K. K. został przewieziony do KPP w L. i przebadany urządzeniem kontrolno-pomiarowym (...), które posiadało aktualne w chwili wykonywania badania świadectwo wzorcowania (k. 10) i miał : w pierwszej próbie wykonanej w dniu 07 października 2017 r. o godzinie 14:40 stężenie 1,67 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu , w drugiej próbie wykonanej w dniu 07 października 2017 r. o godzinie 14:42 stężenie 1,70 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu , w trzeciej próbie wykonanej w dniu 07 października 2017 r. o godzinie 15:10 stężenie 1,61 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu i w czwartej próbie wykonanej w dniu 07 października 2017 r. o godzinie 15:38 stężenie 1,64 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu (k. 9) .

Alkometr A 2.0 którym wykonano badania , zaopatrzone były w aktualne w chwili badania świadectwa wzorcowania (k. 10) .

Oskarżony K. K. został skazany prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Z. , II Wydział Karny z dnia 30 lipca 2013 r. sygn. akt II K 607/13 za czyn z art. 178a § 1 k.k. (k. 44 - 45 , k. 124 i k. 147) .

K. K. ma ukończone 31 lat , kawaler , ma na utrzymaniu 1 dziecko , pracuje i uzyskuje dochód 800 zł , był karany (k. 124 i k. 147) , nie leczy się odwykowo , leczy się psychiatrycznie . Z opinii sądowno psychiatrycznej sporządzonej przez biegłych lekarzy psychiatrów w dniu 29 października 2018 r. wynika iż nie rozpoznano u oskarżonego K. K. choroby psychicznej i upośledzenia umysłowego. Rozpoznano u oskarżonego K. K. osobowość nieprawidłową , uzależnienie od substancji psychoaktywnych i alkoholu , zaburzenia adaptacyjne . W czasie czynu badany był w stanie zwykłej nietrzeźwości alkoholowej . Stan psychiczny badanego w odniesieniu do zarzutów o które jest oskarżony nie znosił ani nie ograniczał jego zdolności rozpoznawania znaczenia czynów i zdolności pokierowania swoim postępowaniem. Poczytalność w czasie czynu i toku postępowania nie budzi żadnych wątpliwości . Badany może brać udział w postępowaniu karnym oraz jest zdolny na prowadzenie obrony w sposób samodzielny i rozsądny (k. 126- 129) .

Sąd powyższy stan faktyczny ustalił na podstawie następujących dowodów: zeznań świadków A. B. (1) (k. 20-21 i k. 108-109) i D. C. (1) (k. 64-65 i k. 149) oraz dokumentów w postaci : notatki urzędowej (k. 1, k. 14-15, k. 61) , krótkiego raportu (k. 2) , protokołu oględzin miejsca (k. 3-4) , protokołu użycia urządzenia kontrolno - pomiarowego (k. 8, k. 9) , świadectwa wzorcowania (k. 10) , karty zdarzenia drogowego (k. 11) , szkicu miejsca wypadku drogowego (k. 12) , protokołu oględzin (k. 13) , danych osobo poznawczych (k. 30) , postanowienia o zatrzymaniu prawa jazdy (k. 32) , karty karnej (k. 33-34, k. 99, k. 124 i k. 147) , odpisu wyroku (k. 44-45) , dokumentacji medycznej (k. 114) , pisma Sądu Rejonowego P. J. w P. z załącznikiem (k. 115-116) i opinii sądowno- psychiatrycznej (k. 126-129) .

K. K. stanął pod zarzutami , iż : w dniu 07 października 2017 roku w miejscowości M. R. , woj. (...) prowadził w ruchu lądowym pojazd mechaniczny marki M. (...) o nr rej. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości i posiadać 1,67 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu przy czym czynu tego dopuścił się będąc uprzednio skazany prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Z. sygn. akt II K 607/13 za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości to jest popełnienia czynu z art. 178a § 1 i 4 k.k. .

Oskarżony K. K. w postępowaniu przygotowawczym i na rozprawie przed Sądem nie przyznał się do popełnienia zrzuconego mu czynu (k. 29 , k. 53 i k. 106) . Oskarżony K. K. w postępowaniu przygotowawczym odmówił składania wyjaśnień (k. 29 i k. 53) . Natomiast na rozprawie przed Sądem oskarżony K. K. wyjaśnił w dniu 07 października 2017 r. pojechał swoim samochodem do S. wraz ze swoim bratem ciotecznym D. C. (1) . Tam razem z D. C. (1) stojąc pod szkołą wypili dość dużo alkoholu. Na przystanku autobusowym w S. spotkał mężczyznę którego znał z widzenia , ale nie wie jak się nazywa i poprosił go aby zwiózł ich do L. , gdzie mieszka dziewczyna D. C. (1) . Ten mężczyzna był trzeźwy i twierdził że ma prawo jazdy . Z dalszych wyjaśnień oskarżonego K. K. wynika iż gdy jechali do L. ona spała na tylnym siedzeniu swojego samochodu , zaś D. C. (2) siedział z przodu. Przebudził się dopiero gdy doszło do uderzenia w inny samochód . Jednak ten mężczyzna pojechał dalej po jakiś 3 minutach zatrzymał samochód i z niego uciekł . Z dalszych wyjaśnień oskarżonego K. K. wynika że gdy przyjechała policja on i D. C. (1) znajdowali się już na zewnątrz samochodu (k. 106 -107) .

Sąd nie dał w całości wiary wyjaśnieniom oskarżonego K. K.. Wyjaśnienia oskarżonego K. K. są niejasne , wewnętrznie sprzeczne i nielogiczne . Przedstawiona przez oskarżonego K. K. w jego wyjaśnieniach na rozprawie przed Sądem wersja wydarzeń stanowi przyjętą przez oskarżonego linię obrony która ma na celu uwolnienie go od odpowiedzialności za popełniony czyn , która nie znalazła jednak potwierdzenia w zgromadzonym w sprawie materiale dowodowym. Na wstępie należy podnieść iż oskarżony K. K. nie był w stanie podać danych mężczyzny który rzekomo był kierowcą jego samochodu i który spowodował kolizję drogową w miejscowości M. . Ponadto oskarżony K. K. nie był w stanie logicznie wyjaśnić w jakich okolicznościach spotkał tego mężczyznę i dlaczego zgodził się on na kierowanie jego samochodem marki M. (...) o nr rej. (...) . Należy wskazać iż zeznań świadka D. C. (1) pasażera samochodu marki M. (...) o nr rej. (...) wynika iż samochodem tym od miejscowości P. do L. cały czas kierował oskarżony K. K. i to oskarżony spowodował kolizję drogową w miejscowości M. a następnie odjechał z miejsca tej kolizji do L. . Z zeznań świadka D. C. (1) wynika ponadto iż nie zatrzymywali się w S. by wspólnie z oskarżonym spożywać alkohol , nie jechał wtedy z nimi żaden inny mężczyzna i to oskarżony K. K. cały czas kierował tym samochodem (k. 64-65 i k. 149) . Fakt ten potwierdzają również zeznania świadka A. B. (1) z których wynika iż gdy przyjechali radiowozem oznakowanym na ul. (...) w L. to oskarżony K. K. siedział na miejscu kierowcy w zaparkowanym samochodzie marki M. (...) o nr rej. (...) , który miał uszkodzony przód , zaś z relacji D. C. (1) wynikało iż samochodem tym kierował oskarżony K. K. i to oskarżony spowodował kolizję drogową w miejscowości M. (k. 20-21 i k. 108-109) .

Wyżej wskazane fakty dyskwalifikują prawdziwość wyjaśnień oskarżonego K. K. w zakresie jakim Sąd nie dał im wiary .

Sąd dał wiarę zeznaniom świadków: A. B. (1) i D. C. (1) jako jasnym dokładnym , spójnym i logicznym.

Z zeznań świadka A. P. z KPP w L. wynika iż w dniu 07 października 2017 r. około godz. 13.50 z polecenia oficera dyżurnego KPP w L. wspólnie z st. sierż. M. K. udali się radiowozem oznakowanym w okolice ul. (...) w L. , którą miał poruszać się pojazd z rozbitym przodem , którego kierujący wcześniej spowodował kolizję z innym pojazdem w miejscowości M.. W pobliżu skrzyżowania ul. (...) zobaczyli stojący zaparkowany na poboczu pojazd marki M. (...) o nr rej. (...) z rozbitym przodem . Za kierownicą tego samochodu siedział oskarżony K. K. a na miejscu pasażera D. C. (1). Oskarżony K. K. oświadczył iż tym samochodem miał kierować ich kolega którego danych nie chciał wskazać . D. C. (1) wskazał jednak iż samochodem tym kierował oskarżonym K. K. i to on spowodował tą kolizję. Z dalszych zeznań świadka A. B. (2) wynika iż oskarżony K. K. i D. C. (1) zostali przewiezieni do KPP w L. gdzie zostali przebadani na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu. Oskarżony K. K. miał w I badaniu 1,67 mg/l , II badaniu 1,70 mg/l , III badaniu 1,61 mg/l i w IV badaniu 1,64 mg/ alkoholu w wydychanym powietrzu . Natomiast D. C. (1) miał w I badaniu 1,25 mg/l , II badaniu 1,20 mg/l , III badaniu 1,11 mg/l i w IV badaniu 1,08 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu (k. 20-21 i k. 108-109) .

Natomiast z zeznań świadka D. C. (1) wynika iż w dniu 07 października 2017 r. , gdy pił piwo pod sklepem w miejscowości P. podjechał swoim samochodem oskarżonym K. K. , który zapytał go czy chce jechać z nim do L. . On wsiadł do tego samochodu i pojechali samochodem kierowanym przez oskarżonego K. K. droga w stronę S. w kierunku L. . Jechali we dwóch oskarżony K. K. kierował tym samochodem a on siedział na miejscu pasażera , nikt inny z nimi nie jechał . Z dalszych zeznań świadka D. C. (1) wynika iż w miejscowości M. oskarżony K. K. nie wyhamował i wjechał

w tył innego pojazdu. Następnie oskarżony K. K. cofnął i odjechał w stronę L. gdzie skręcił w boczną uliczkę i się zatrzymał. Po chwili podjechał do nich radiowóz policyjny. W rozmowie z policjantami powiedział że to oskarżony K. K. cały czas kierował tym samochodem (k. 64-65 i k. 149).

Fakt, że wymienieni wyżej świadkowie precyzyjnie określają zakres swojej wiedzy na temat zdarzeń, w zakresie których Sąd dał wiarę zeznaniom tych świadków, świadczy zdaniem Sądu o braku skłonności do konfabulacji i dążeniu do rzetelnego przedstawienia przebiegu wydarzeń. Zeznania świadków są jasne, dokładne i korespondują z całością materiału dowodowego zebranego w sprawie.

Sąd dał pełną wiarę opinii sądowo psychiatrycznej sporządzonej przez biegłych lekarzy psychiatrów w dniu 29 października 2018 r. (k. 126-129) jako jasnej, dokładnej i fachowej. Z opinii tej wynika iż nie rozpoznano u oskarżonego K. K. choroby psychicznej i upośledzenia umysłowego. Rozpoznano u oskarżonego K. K. osobowość nieprawidłową, uzależnienie od substancji psychoaktywnych i alkoholu, zaburzenia adaptacyjne. W czasie czynu badany był w stanie zwykłej nietrzeźwości alkoholowej. Stan psychiczny badanego w odniesieniu do zarzutów o które jest oskarżony nie zniósł ani nie ograniczał jego zdolności rozpoznawania znaczenia czynów i zdolności pokierowania swoim postępowaniem. Poczytalność w czasie czynu i toku postępowania nie budzi żadnych wątpliwości. Badany może brać udział w postępowaniu karnym oraz jest zdolny na prowadzenie obrony w sposób samodzielny i rozsądny.

Sąd dał w pełni wiarę dowodom z dokumentów, w szczególności protokołowi badania Alkometrem (k. 9-10), albowiem dokumenty powyższe zostały sporządzone przez funkcjonariuszy publicznych, nie zainteresowanych rozstrzygnięciem w sprawie, a zatem nie mających logicznego powodu, by przedstawiać nieprawdziwy stan rzeczy w dokumentach. Brak jest na tych dokumentach jakichkolwiek śladów podrobienia bądź przerobienia.

Sąd dał ponadto wiarę wszystkim ujawnionym na rozprawie dokumentom. Ich autentyczność i wiarygodność nie była kwestionowana przez żadną ze stron, ani nie stoi w sprzeczności z żadnym innym dowodem, a tym samym nie budzi wątpliwości.

Sąd zważył, co następuje:

Oskarżony K. K. w ramach zarzucanego mu czynu został uznany za winnego tego że w dniu 07 października 2017 roku w miejscowości M. R. i L., woj. (...), na ul. (...) i ul. (...) prowadził w ruchu lądowym pojazd mechaniczny marki M. (...) o nr rej. (...) będąc w stanie nietrzeźwości i posiadając I badanie 1,67 mg/l, II badanie 1,70 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, przy czym czynu tego dopuścił się będąc uprzednio skazanym prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Z. z dnia 30 lipca 2013 r. sygn. akt II K 607/13 za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości to jest popełnienia czynu z art. 178a § 1 i 4 k.k. .

Przepis art. 178 a § 1 k.k. stanowi, iż karze podlega, kto, znajdując się w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego, prowadzi pojazd mechaniczny w ruchu lądowym, wodnym lub powietrznym. Występek ten ma charakter umyślny, przy czym samo uruchomienie i prowadzenie pojazdu wymaga zamiaru bezpośredniego, natomiast fakt znajdowania się przez prowadzącego w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego może być również objęty zamiarem ewentualnym. W każdym razie niezbędna jest świadomość sprawcy, że może znajdować się w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego i godzenie się z tą możliwością. Z treści art. 178 a § 1 k.k. wynika, więc że dla stwierdzenia przesłanek popełnienia przestępstwa wskazanych w tym przepisie konieczne jest spełnienie następujących znamion: po pierwsze sprawca winien prowadzić pojazd mechaniczny, po drugie - prowadzący pojazd musi znajdować się w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem innego środka odurzającego, wreszcie po trzecie - pojazd mechaniczny winien być prowadzony w ruchu lądowym, wodnym lub powietrznym.

Natomiast przepis art. 178a § 4 k.k. stanowi, że jeżeli sprawca czynu określonego w § 1 był wcześniej prawomocnie skazany za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego albo za przestępstwo określone w art. 173, 174, 177 lub art. 355 § 2 popełnione w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego albo dopuścił się czynu określonego w § 1 w okresie obowiązywania zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych orzeczonego w związku ze skazaniem za przestępstwo, podlega karze pozbawienia wolności od 3

miesiący do lat 5. W przepisie art. 178a § 4 k.k. ustawodawca wprowadza nowy typ kwalifikowany, poprzez wskazanie trzech alternatywnie określonych znamion kwalifikujących. Pierwsze z nich stanowi przypadek recydywy ogólnej jednorodnej - znamieniem wpływającym na zwiększenie zagrożenia karą jest uprzednie prawomocne skazanie za przestępstwo z art. 178a § 1 k.k., niezależnie od tego, na jaką karę sprawca został skazany, czy była to kara bezwzględna, a jeśli tak - jaką część kary skazany odbył. Ustawodawca nie podaje tu żadnych terminów, a zatem należy przyjąć, iż sprawca czynu z art. 178a § 4 k.k. będzie ponosił taką zaostrzoną odpowiedzialność do momentu zatarcia poprzedniego skazania. Drugim znamieniem przewidzianym przez ustawodawcę jest popełnienie jednego z trzech przestępstw przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji lub takiego przestępstwa z części wojskowej kodeksu karnego, popełnionych w stanie nietrzeźwości lub odurzenia. Jest to rodzaj recydywy ogólnej niejednorodnej. Kolejnym znamieniem jest popełnienie przestępstwa z art. 178a § 1 k.k. w okresie obowiązywania zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych orzeczonego w związku ze skazaniem za przestępstwo. Z brzmienia tego przepisu należy przyjąć, iż nie wypełnia znamion przestępstwa z art. 178a § 4 k.k. sprawca, wobec którego orzeczono zakaz prowadzenia pojazdów w związku z popełnieniem wykroczenia. Orzeczenie zakazu prowadzenia pojazdów przewidziane w art. 42 k.k. może nastąpić tylko w razie popełnienia przestępstwa przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji. W pewnym zakresie może wystąpić zbieg dwóch znamion kwalifikujących (jeżeli sprawca został prawomocnie skazany za przestępstwo wskazane w art. 178a § 4 k.k. i został wobec niego zastosowany środek karny w postaci zakazu prowadzenia pojazdów) (za Marek Mozgawa (red.), Magdalena Budyn-Kulik, Patrycja Kozłowska-Kalisz, Marek Kulik komentarz do art. 178a kodeksu karnego)

Należy stwierdzić iż, wszystkie wyżej wskazane w art. 178 a § 1 i 4 k.k. przesłanki zostały spełnione w sytuacji będącej przedmiotem niniejszego postępowania .

Po pierwsze niewątpliwym jest iż oskarżony K. K. poruszał się pojazdem mechanicznym. Kierował bowiem w dniu 07 października 2017 roku samochodem - pojazd mechaniczny marki M. (...) o nr rej. (...). Fakt ten wynika wprost zeznań świadków : A. B. (1) (k. 20-21 i k. 108-109) i D. C. (1) (k. 64-65 i k. 149) w zakresie jakim Sąd dał im wiarę oraz dokumentów w postaci : notatki urzędowej (k. 1, k. 14-15, k. 61) , krótkiego raportu (k. 2) , protokołu oględzin miejsca (k. 3-4) , protokołu użycia urządzenia kontrolno - pomiarowego (k. 9) , świadectwa wzorcowania (k. 10) , karty zdarzenia drogowego (k. 11) , szkicu miejsca wypadku drogowego (k. 12) , protokołu oględzin (k. 13) i postanowienia o zatrzymaniu prawa jazdy (k. 32) .

Po drugie w ocenie Sądu nie ma wątpliwości , iż oskarżony w chwili popełnienia czynu zabronionego znajdował się w stanie nietrzeźwości . Zgodnie z treścią art. 115 § 16 k.k. stan nietrzeźwości zachodzi, gdy: zawartość alkoholu we krwi przekracza 0,5 promila albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość lub zawartość alkoholu w 1 dm³ wydychanego powietrza przekracza 0,25 mg albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość. Oskarżony K. K. po zatrzymaniu przez Policję został poddany badaniu urządzeniami Alkometr A 2.0 posiadającym aktualne w chwili badania świadectwo wzorcowania (k. 10) . Badania te wykazały , iż w wydychanym przez oskarżonego powietrzu znajdował się alkohol w ilości niedozwolonej do prowadzenia jakichkolwiek pojazdów tj. w wysokości 1,70 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu (II próba badania urządzeniem Alkometr A 2.0) (k. 9) . W konsekwencji należy przyjąć , iż stężenie alkoholu w organizmie oskarżonego znacznie przewyższało dolną granicę stanu nietrzeźwości .

Została w omawianej sytuacji również spełniona trzecia przesłanka. Oskarżony kierował pojazdem mechanicznym w ruchu lądowym . Oskarżony K. K. kierował pojazdem mechanicznym samochodu marki M. (...) o nr rej. (...) w dniu 07 października 2017 roku w miejscowości M. na ul. (...) i w miejscowości L. na ul. (...) , woj. (...). Należy zauważyć , iż dla przestępstwa określonego w art. 178a § 1 k.k. nie jest znamienne prowadzenie pojazdu mechanicznego po drodze publicznej. Wystarczające jest prowadzenie go w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego w jakiegokolwiek strefie ruchu, to jest w ruchu lądowym, wodnym lub powietrznym (tak Wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie , II AKa 131/04 KZS 2004/9/35). W powyższym przypadku ul. (...) w miejscowości M. i ul. (...) w miejscowości L. woj. (...) po której oskarżony K. K. kierował pojazdem mechanicznym - samochodem marki M. (...) o nr rej. (...) jest drogą publiczną określoną w ustawie z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (tekst jedn. Dz. U. z 2017 r., poz. 2222). Fakt ten wynika wprost zeznań świadków : A. B. (1) (k. 20-21 i k. 108-109) i D. C. (1) (k. 64-65 i k. 149) w zakresie jakim Sąd dał im wiarę oraz dokumentów w postaci : notatki urzędowej (k. 1, k. 14-15, k. 61) ,

krótkiego raportu (k. 2), protokołu oględzin miejsca (k. 3-4), protokołu użycia urządzenia kontrolno - pomiarowego (k. 9), świadectwa wzorcowania (k. 10), karty zdarzenia drogowego (k. 11), szkicu miejsca wypadku drogowego (k. 12), protokołu oględzin (k. 13) i postanowienia o zatrzymaniu prawa jazdy (k. 32) .

Ponadto w dniu 07 października 2017 r. oskarżony K. K. kierował pojazdem mechanicznym samochodem marki M. (...) o nr rej. (...) w stanie nietrzeźwości będąc wcześniej prawomocnie skazany prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Z. II Wydział Karny z dnia 30 lipca 2013 r. sygn. akt II K 607/13 za czyn z art. 178a § 1 k.k. (k. 44-45 , k. 124 , k. 147 i k. 115-116).

Tym samym oskarżony K. K. wypełnił wszystkie znamiona czynu z art. 178a § 1 i 4 k.k. .

Z tych względów zarówno okoliczności sprawy , jak i wina oskarżonego K. K. co do popełnienia przez niego czynu z art. 178a § 1 i 4 k.k. opisanego w pkt. 1 wyroku nie budzą wątpliwości.

Wymierzając oskarżonemu K. K. karę Sąd wziął pod uwagę zarówno okoliczności obciążające jaki i łagodzące.

Niewątpliwą okolicznością obciążającą jest duży stopień społecznej szkodliwości popełnionego przez oskarżonego K. K. czynu przejawiający się charakterze naruszonego przez oskarżonego dobra oraz okoliczności działania oskarżonego. Oskarżony K. K. narażał bowiem zarówno bezpieczeństwo ruchu drogowego (albowiem co jest notoryjne wiadomo , w stanie nietrzeźwości postrzeganie i prawidłowe reagowanie na sytuację drogowe jest w znacznym stopniu utrudnione) , a także innych uczestników ruchu drogowego , przede wszystkim pieszych. Nadto jako okoliczność obciążającą Sąd przyjął wysoką nagminność przestępstw popełnianych przez sprawców w stanie nietrzeźwości, oraz fakt iż oskarżony kierował kolejny raz pojazdem mechanicznym mimo skazania go za czyn z art. 178a § 1 k.k. co winno się spotkać z właściwą i surową represją karną . Ponadto okolicznością obciążającą jest fakt iż oskarżony K. K. był już karany (k. 124 i k. 147) .

W powyższej sprawie Sąd nie stwierdził istnienia wobec oskarżonego K. K. żadnych okoliczności łagodzących .

Orzekając o karze Sąd wymierzył oskarżonemu K. K. za czyn opisany w pkt. 1 wyroku stanowiący przestępstwo z art. 178a § 1 i 4 k.k. na podstawie art. 178a § 4 k.k. karę 1 (jednego) roku i 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności.

Orzeczona wobec oskarżonego K. K. kara 1 (jednego) roku i 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności spełnia bowiem wymogi zarówno prewencji indywidualnej jak i generalnej, a także odpowiada stopniowi zawinienia i społecznej szkodliwości czynu. Winna spełnić wobec oskarżonego K. K. funkcję wychowawczą i powstrzymać go w przyszłości od popełnienia podobnych czynów. Ponadto oskarżony K. K. był karany (k. 124 i k. 147) w tym na karę pozbawienia wolności co miało wpływ na wymiar kary pozbawienia wolności i kierował pojazdem mechanicznym mając 1,70 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu (II próba badania urządzeniem Alkometr A 2.0) (k. 9). Tym samym w niniejsze sprawie brak jest podstaw do zawieszenia kary pozbawienia wolności zgodnie z treścią art. 69 § 1 k.k. . Dodatkowo należy wskazać iż zgodnie z treścią art. 69 § 4 k.k. wobec sprawcy występku o charakterze chuligańskim oraz sprawcy przestępstwa określonego w art. 178a § 4 k.k. sąd może warunkowo zawiesić wykonanie kary pozbawienia wolności w szczególnie uzasadnionych wypadkach. Dlatego tylko bezwzględna i surowa kara pozbawienia wolności może skłonić oskarżonego K. K. do refleksji nad swoim zachowaniem i powstrzymać go od popełnienia w przyszłości podobnych przestępstw. Kara ta winna spełnić przede wszystkim wobec oskarżonego K. K. funkcję represyjną .

Na podstawie art. 42 § 3 k.k. Sąd orzeka wobec oskarżonego K. K. dożywotnio zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych. Ten środek karny winien wyeliminować zagrożenie jakie stanowi oskarżony K. K. dla innych uczestników ruchu drogowego.

Na podstawie art. 43a § 2 k.k. Sąd zasądził od oskarżonego K. K. na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w kwocie (...) (dziesięć tysięcy) złotych.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. i zwolnił oskarżonego K. K. w całości od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych biorąc pod uwagę jego sytuację majątkową .

Z uwagi na powyższe Sąd orzekł jak w wyroku.